

Woord van welkom en ter inleiding

Welkom ieder van u: u die hier bent én u die via de live-stream met ons verbinden bent. Welkom of u wakker ligt van de stikstofplannen of van de hoog-oplopende inflatie; of U een royale vliegvakantie hebt kunnen boeken of uit principe of uit armoede dat niet kunt; of u nog nageniet van een bijzondere gebeurtenis of een woord dat u diep raakte; of u echt vertrouwd bent met kerk en een persoonlijk geloof, of dat u twijfelt en alleen maar hierbij bent omdat ánderen dat vroegen: welkom allen die vader, grootvader, pastoor, pater, of hoe dan ook een vaderlijke rol vervult: U, allen verschillende mensen: wees welkom en ervaar dat u bij elkaar hoort, voor elkaar verantwoordelijk bent, en een roeping hebt om te leven voor Haar of Hem die zo vaak achter alle gebeurtenissen schuil gaat. We vieren vandaag sacramentsdag, niet met een uitbundige processie of een beroepskoor, maar ons verbazend hoe God-ik-zal-er-zijn ons boven ons gewone leven uittilt. Welkom ieder dus. Laten we maar bidden:

Overweging

Gisteren was de jaarlijkse bedevaartsprocessie van Valkenswaard naar Handel. Een mevrouw die langs de kant stond zei: “Ik vind dit wel leuk om te zien, maar ik snap er niets van.” Dat zou een uitspraak van velen kunnen zijn als het over de sacramenten, de rituelen van de kerk gaat.

Mijn overweging vandaag is niet áf. Ik denk niet dat ik écht duidelijk kan maken waarin een Eucharistieviering tóch iets anders is dan een gebedsdienst, Woord-Communiedienst, Agapè-viering. Ook dan vieren we dat Christus in ons midden komt en dat de gemeenschap samen komt om geïnspireerd te worden. Kortom: Niet af en nogal wat ‘losse eindjes’. Maar ik hoop wél dat u bij uzelf en in gesprek met uw gezin, burens, vrienden, voorbijgangers er stof tot nadenken in vindt.

Als je zo oud bent als ik denk je wel eens na over het einde van je leven. Nu heb ik bij mijn Eerste Communie een prachtig beeld van Maria gekregen. Het is misschien geen kunst en de stijl herinnert niet aan Lourdes of Fatima. Ik kreeg het van een zeer lieve Peettante. Maar ik weet niet of ik er iemand van mijn familie of medebroeders blij mee kan maken. Ik heb besloten het te geven aan iemand die véél voor me deed, die er echt voor me was, die iets met Maria heeft. Ik hoop dat het haar die het nu niet gemakkelijk heeft, een steun in de rug geeft en dat ze zich bij Maria kwijt kan. Dat beeld is voor mij dus méér dan een hoop klei of een kunstwerkje. Katholiek gesproken zou je kunnen zeggen dat het een soort sacrament is: een teken van liefde verborgen in een voorwerp. Tweede poging: bij mijn vertrek uit een parochie kreeg ik een speldje waarop Christus staat afgebeeld als een hovenier. Het drukt de hoop uit dat in de steenmassa van Veldhoven en Eindhoven Christus aanwezig is, als de verrezen Heer, als de medebroeder van alle mensen. Dat speldje heb ik onlangs doorgegeven aan een vormeling. Met dit verhaal erbij en met de hoop dat hij aan Christus steun heeft op zijn school, in zijn latere werk en in zijn familie- en vriendenkring. Weer: een steun en een opdracht in de hoop dat hij minstens even goed mijn idealen meeneemt in zijn leven. Het is méér dan een stukje zilver, ook al zullen zijn leeftijdgenoten er niet gevoelig voor zijn.

Derde voorbeeld: in een zeer sober, modern kerkje, staat een eenvoudig altaar: een wat groter uitgevallen tafel, een tafel waarop en waaromheen we Eucharistievieren. Als de kerk multifunctioneel gebruikt werd, werd die tafel opzij gezet. We hadden in die parochie een goede én creatieve avondwakegroep: toen ik op een morgen na zo’n avondwake in de

kerk kwam, bleek dat op die tafel met zand en stenen en andere symbolen die bij de overledene pasten, een soort levensreis was uitgebeeld. Ik vroeg de groep: voor mij is dat altaar een dierbare, heilige plek is, waar je niet 'gewoon' mee omgaat; dat het geen tafel als onderzetter voor een overigens prima avondwake was. Iedereen viel over me heen. Ik probeerde uit te leggen dat dat altaar door de Eucharistieviering iets bijzonders was: daar gedenken we dat we niet alleen van onderaf, samen delend, op weg zijn naar God. Maar dat Hij zich actief aanwezig is in ons gewoon dagelijks leven en bij bijzondere vieringen. Ook de priester maakt geen Eucharistie, maar hij bemiddelt door zijn wijding de komst van Christus en zijn uitstraling onder ons. Tussen haakjes: voor mij hoeft een priester geen man te zijn, maar wel een wijding van de kerkgemeenschap en van de bisschop ontvangen te hebben, want niemand kan zoiets uit zichzelf doen.

Sacramentsdag vieren is dus geen apart soort viering, maar een viering met een extra accent op Gods initiatief. Zijn we dat vergeten als we alleen aan samenkomen rond te tafel van Christus denken.

Een vergelijking: een foto van je moeder of vader is voor velen gewoon een foto, een stukje papier, maar voor jou komen zij daarin voor jou tot leven. Een recept dat je van je opa of oma kreeg kan heerlijk smaken tijdens een maaltijd met gasten; maar voor jou bemiddelt het voor een thuisgevoel van vroeger.

God zélf verschijnt ons in materiële dingen, op onze levensreis. Hij wil ons de kracht geven om het onmogelijke wáár te maken: vrede, een eerlijke verdeling van geld en medische krachten, het behoeden en ontwikkelen van de schepping; een weg vinden tussen allerlei tegengestelde meningen en overtuigingen. Niemand van ons kan daarover beschikken; we kunnen er wél bij stil staan

Gebed om vrede

U die liefde bent en Woord ten leven bidden we:

Mocht het waar zijn wat gegrift staat:

Dat er iemand is die hoort.

Moge U het zijn die hoort, weet,

Ziet afdaalt, om te bevrijden;

Die ons losmaakt uit de strikken
van de hand van wie of wat ons beheerst,
die ons uitdrijft, zee, woestijn in,
naar een oord van licht en water.

Mocht het waar zijn dat uw liefde

Tot op heden nog van kracht is –

Dat U ons in de dood nog kent,

Ook daar nog als dat zou kunnen.

Wees als toen een God-Bevrijder:

Laat een nieuwe, laatste oorlog,

Die gifbeker ons voorbijgaan.

Zend uw engel, uw Messias,

Die hem uit de handen van de

heersers slaat, de afgrond in –

die ons wenkt uit onze kelders

en ons toeroept: vrede nu. (H. Oosterhuis)

Wens elkaar: de vrede van Christus

Uitnodiging voor de communie

Wenend wil ik uitleggen
wat ik zo dikwijls doe:
brood breken en vreemde dingen daarbij zeggen.

Hoe hartstochtelijk hoop ik
dat het ergens op slaat
dat men in die vergulde geheimen
zijn eigen lot verstaat.

Zo bijvoorbeeld dat brood leven
dat leven dood beduidt.
maar wat ik ook zeg, dat oeroud
evangelie komt er niet uit.

Nader tot deze tafel:

Zie het Lam Gods dat wegneemt de zonden der wereld:

Slotgebed

Om Jezus van Nazareth, onze Messias en uw Geliefde kind, goede Vader, hebben we brood gedeeld. Wij bidden U: geef ons kracht en moed om te doen wat Hij heeft gedaan: leven met passie, met overgave en lijdensmoed voor U en voor elkaar. Help ons elkaar te behoeden. Dat wij leven naar uw Woord en getuigen van uw goedheid alle dagen van ons leven, in eeuwigheid. Amen

Zending en zegen

Niet dat je weg over rozen gaat, dat je nooit tranen van spijt voelt of je dagen zonder pijn of smart zijn: nee dat alles wens ik je niet toe. Maar wél is mijn wens dat je mag groeien in wie je bent, met de gaven die God je gegeven heeft. Dat ze het hart van je geliefden met blijheid mogen vervullen. Ik wens je dat je in vreugde en smart Gods nabijheid blijft zoeken en dat Hij je mag zegenen, overvloedig en rijk, in de naam...